

DECIDIR AJUDES I ESTRATÈGIES

Un cop ajustat el producte comunicatiu que s'encarrega als alumnes, és el moment de decidir quines ajudes proporcionarem perquè responguin satisfactòriament al que se'ls demana.

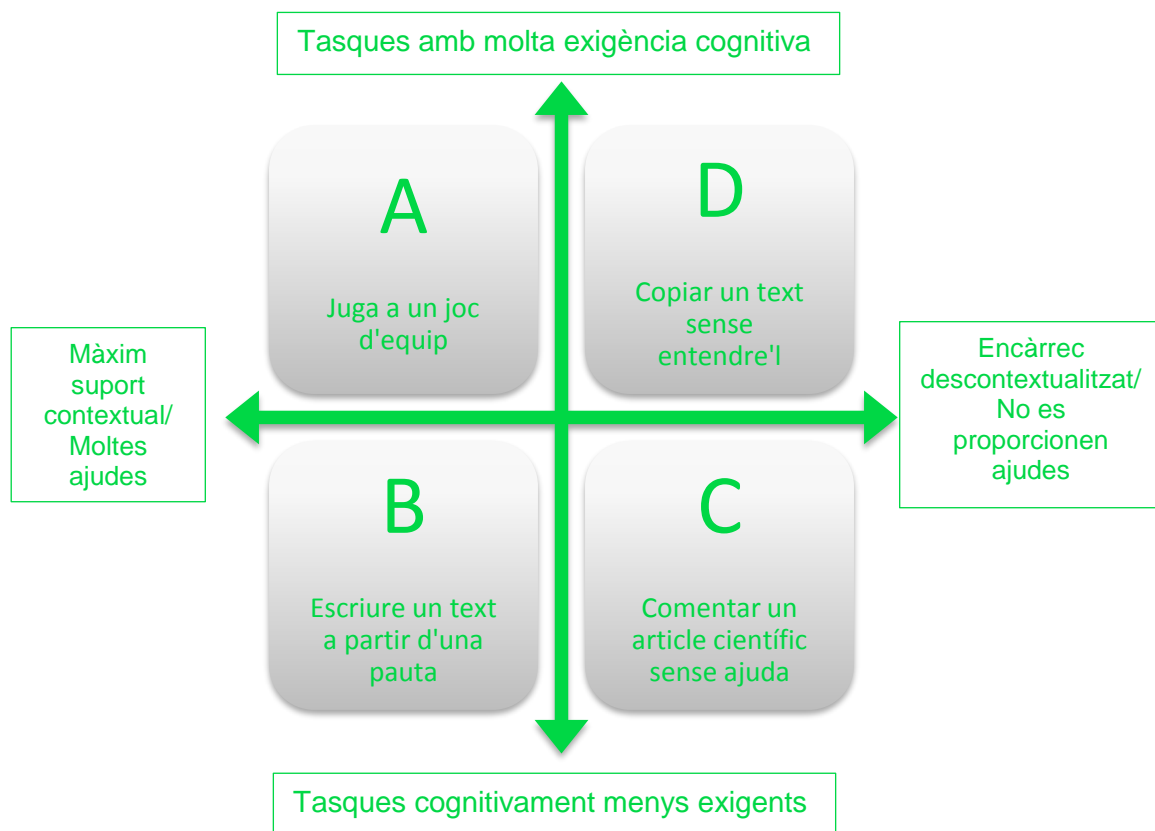
D'entrada, ens caldrà definir què necessita saber l'alumne, tant pel que fa a conceptes com a destreses que calguin per resoldre l'encàrrec. Si, en principi, és un aspecte que ja s'ha treballat o que és probable que pertanyi al bagatge personal de bona part de l'alumnat, caldrà decidir com n'activarem els coneixements previs i en quins moments de la seqüència didàctica ho farem.

Si hi ha algun coneixement que encara no tenen, decidirem com proporcionar-lo:

- Quina informació (input) proporcionarem?
- Quines activitats i dinàmiques farem a l'aula?
- Quines estratègies organitzatives (grups cooperatius, parelles, suport individualitzat...) aplicarem per atendre les necessitats de suport de cada alumne?

Cal tenir present que no totes les activitats tenen la mateixa exigència lingüística. N'hi ha de més centrades en la manipulació i més contextualitzades, i n'hi ha d'altres que tenen més càrrega conceptual i abstracta i, per tant, necessiten més domini del llenguatge, tant escrit com oral. Per exemple, no té la mateixa dificultat, pel que fa al llenguatge acadèmic, construir una maqueta que fer un informe sobre les característiques i aplicacions dels materials. Perquè l'alumne faci satisfactòriament una determinada tasca, el docent n'ha de compensar la dificultat amb les ajudes disponibles per fer-la, buscant, per tant, l'equilibri entre l'exigència cognitiva i lingüística i el grau d'ajuda necessari per compensar la dificultat.

Un bon instrument per valorar la necessitat d'ajudes d'una activitat determinada, tenint en compte l'exigència lingüística, és el **quadrant Cummins**, que relaciona visualment la dificultat d'una tasca amb el grau de contextualització que permet que l'alumne compregui què se li demana i de quina manera s'espera que ho faci. Incorporar ajudes representa millorar aquest grau de contextualització i, per tant, facilitar l'execució de l'encàrrec.

Quadrant A (principiant): Tasques primerenques per a alumnat que no té prou domini de la llengua i necessiten ajuts específics. S'inicia la incorporació del llenguatge acadèmic a partir de situacions quotidianes.

Quadrant B (intermedi): Es proporciona un suport intens per tal que l'alumnat assoleixi gran part dels objectius del currículum. Es desenvolupa el llenguatge acadèmic.

Quadrant C (avançat): L'alumnat no necessita suport per realitzar les tasques perquè té un domini suficient de la llengua.

Quadrant D (atenció!): Es correspon amb tasques de mínima exigència cognitiva que l'alumnat pot realitzar sense cap suport. No fomenten prou les habilitats cognitives i per tant és recomanable planificar poques tasques d'aquest quadrant.

BIBLIOGRAFIA CONSULTADA:

Us convidem a llegir aquests títols de referència per ampliar la informació:

- Equip LIC. SERVEI TERRITORIAL DE TERRES DE L'EBRE. (2017). [Les bastides de suport](#). Dossiers de formació ILEC. Departament d'Educació. [Consulta: 28/2/2021].
- PASCUAL, V. (2008). [Components i organització d'una unitat amb un TILC en una L2](#). A: *Caplletra* 45, 128-131. [Consulta: 28/2/2021].
- SERVEI DE SUPORTS I RECURSOS LINGÜÍSTICS (2018). [Adequar el currículum](#). Quaderns per al suport lingüístic i social en aules multilingües. Departament d'Ensenyament.